

ONDINE

LOTTA
WENNÄKOSKI

SIGLA
FLOUNCE • SEDECIM

SIVAN MAGEN, HARP

FINNISH RADIO
SYMPHONY ORCHESTRA

NICHOLAS COLLON

LOTTA WENNÄKOSKI

LOTTA WENNÄKOSKI (b. 1970)

1 **Flounce** (2017) **5:02**

Sigla (2022) **19:44**

for harp and orchestra

2 Sigla I 6:48

3 SiGLa II 4:41

4 Sigla III 8:15

SIVAN MAGEN, harp

Sedecim (2016) **21:59**

5 Tigerfläckar, spända strängar, stjärnor utan svindel (E.S. 1916) 7:15

6 Zone rouge (1916 →) 6:44

7 Melartin 1916 8:00

FINNISH RADIO SYMPHONY ORCHESTRA

NICHOLAS COLLON, conductor

Lotta Wennäkoski (b. 1970): Harp Concerto Sigla; Flounce; Sedecim

“Tonal colour is important for me, but I don’t consider myself a spectral composer; my aim is to create dynamic forms. Translucency is also important, music must have air in it.”

Lotta Wennäkoski (b. 1970) has become one of Finland’s most distinguished and successful composers in the 2000s. Her work is characterised by a rich and creative process of searching, an exploration and application of new potential and a constant adjustment and augmentation of her approaches. This is apparent both in her musical idiom and in her choice of topics.

The most consistent feature in Wennäkoski’s music is its rich palette of tonal colour, not restricted to musical pitches but also incorporating noise as required. Her expression ranges from sensitive lyricism to forceful outbursts. Her output is wide-ranging, including orchestral music, vocal works, chamber music and solo pieces.

Wennäkoski made her international breakthrough with *Flounce* (2017), a fiery orchestral piece commissioned for the Last Night of the Proms. She had already attracted some degree of international interest, leading to a commission from the Scottish Chamber Orchestra resulting in *Verdigris* (2015). She was subsequently commissioned by the Los Angeles Philharmonic to write *Hele* (2018), a work for large chamber ensemble, whose premiere was conducted by Susanna Mälkki. Her other works have been gaining wider attention too. Her recent major project is the opera *Regine*, commissioned by the Savonlinna Opera Festival; its title character is Regine Olsen, who was briefly engaged to Danish philosopher Søren Kierkegaard.

Words are important for Wennäkoski, not just in the texts she sets in her vocal works but in the titles of her works in general. Her titles often encapsulate the initial spark that catalysed the composition process. “There has to be an all-pervasive idea from which you can derive the title, the sound and perhaps even the harmony. I’m inspired not just by music itself; I happily take inspiration from extra-musical sources,” Wennäkoski has said.

Flounce

The Proms, a festival held annually by the BBC, is one of the most distinguished events in the European concert calendar, and its concluding concert, the celebrated 'Last Night of the Proms', is one of the world's most famous concert institutions of any kind. In recent years, premiering a commissioned new work has been a fixture of its programming. The parameters are strict: the new work must be no longer than five minutes, and it is also required to be suitable for kick-starting the carnivalistic Last Night programme which, for all that it is roaring good fun, amounts to a sacred ritual for many of its listeners. Some composers are comfortable with this, others not so much.

In 2017, the Last Night of the Proms opened with *Flounce* (2017) commissioned from Lotta Wennäkoski. Considering the vivacity and density of her musical idiom — even when the texture is translucent — delivering such a concise work was no problem for Wennäkoski, even if she often prefers a broader canvas for her musical visions.

Conducted by Sakari Oramo, *Flounce* was excellently received by audience and critics alike, providing Wennäkoski's already rising international career with a strong boost. The work has since been performed around the world and has prompted further commissions from her.

The titles of Wennäkoski's works are often organically bound to their initial musical impulses. In the case of *Flounce*, she had this as one possible working title before she ever received the commission. She was intrigued by the multiple meanings of the word as a verb (charge, leap, twist, prance) and as a noun (fringe, decoration), and many of these associations can be readily identified in the music.

Flounce is a brisk scherzo, rhythmically quirky and dazzling with multi-layered colour. Instrument groupings and techniques are in constant flux, but the piece also accommodates a calmer lyrical middle section.

Harp Concerto *Sigla*

“When a composer writes a concerto, it is often for a specific soloist. In the case of my Harp Concerto, the premiere was to be performed by Sivan Magen, who plays harp with the Finnish Radio Symphony Orchestra. I have had the pleasure of working with him not just in an orchestral context but on two of my chamber music works too. Magen is an almost incredibly expressive performer who extends the potential of the harp in terms of both volume and colour. His range formed the foundation for my Harp Concerto.”

Wennäkoski wrote her Harp Concerto *Sigla* (2021–2022) to a commission from the Finnish Radio Symphony Orchestra; in the 2021–2022 season, she was one of the orchestra’s three theme composers along with Stravinsky and Thomas Adès. She collaborated closely with Sivan Magen in writing the concerto and dedicated the work to him as well. The premiere took place in Helsinki in May 2022.

The harp as a solo instrument imposes particular challenges on the composer. While it is a familiar instrument as a member of a symphony orchestra, the traditional glissandos, arpeggios and other stock figures are not quite enough when it takes centre stage. As Wennäkoski noted at the time of the premiere: “The harp has its own peculiar logic which people who are not harp players find difficult to understand.” One of the instrument’s features is the complicated pedal system, which can be restrictive when operating in a fully chromatic musical environment. The upper register is precise but not very resonant, while the lower register is not so precise but has a wonderful resonance. On the other hand, the harp has huge potential as far as tonal colour is concerned, from the traditional bright scintillating sound to various non-conventional techniques, rough sounds bordering on noise and special effects produced with the pedals. Wennäkoski said: “Whizzing, growling and rattling — you can produce all kinds of sounds with the harp, not just the fairy-tale shimmer and glissandos that you first think of.”

The title of the concerto, *Sigla*, has different meanings in different languages. In Italian, it means a jingle; in Icelandic, it means sailing; and in Tagalog, spoken in the Philippines, it means vivaciousness or enthusiasm. Wennäkoski has not specifically

referenced these in the movements of the concerto as such, but she does allow that the various meanings of the word may be identified with the music according to the listener's perception. In the middle movement, Wennäkoski generated a musical motif from the letters of the word.

Wennäkoski notes that in her concerto “the harp is the motor that brings the colours of the orchestra to life”. The opening movement begins with minuscule gestures but soon blossoms into a rhythmically vivacious, colourfully sparkling and airy music where soloist and orchestra engage in a close-knit dialogue.

The middle movement provides a contrast to that vivacity, with a fragile and almost pointillist soundscape of tiny gestures. The harp dominates the texture, while the orchestra provides background colour.

The concluding movement is the most extrovert of the three. It crashes in with rattling sounds on the harp and full of rhythmic energy. The soloist and orchestra engage in a dynamic, almost competitive dialogue, yet the music has a positive drive to it. Towards the end, the music calms down for a moment until a final rush concludes the work.

Sedecim

Lotta Wennäkoski derives the initial inspiration for her compositions from the most diverse sources: poetry, landscapes, moods, mental states, multiple meanings of a single word. Then again, a single year may serve as the starting point. The title of *Sedecim* (2015–2016) – which means 16 in Latin – refers to the year 1916, which is the reference point for its three movements. The work was commissioned by the Sibelius Academy Symphony Orchestra for its centenary in 2016, and Wennäkoski felt drawn to sketching three views or moods from the time when the orchestra was established in 1916. The diverse yet mutually complementary movements form an impressive and sonorously multi-dimensional triptych that brilliantly showcases Wennäkoski's command of the orchestra.

The seemingly enigmatic subtitle of the opening movement is in fact a direct

indication of its inspiration: *Tigerfläckar, spända strängar, stjärnor utan svindel* (E.S. 1916) [Tiger spots, tensioned strings, stars devoid of dizziness]. This is the final line in the poem *Violetta skymningar* [Violet twilight] by Swedish-speaking Finnish poet Edith Södergran (1892–1923) in her début collection *Dikter* [Poems] (1916). Södergran was a pioneer of Finnish and Scandinavian literary modernism. Her fragile life, troubled and eventually cut short by tuberculosis, belies the flamboyant life force of her poetry — free in rhythm, rich in images and bold in expression.

The opening movement begins tentatively, on the threshold of silence, but grows through a mysteriously hissing field to a fantasy that gleams and glitters in constantly shifting colours and lights. The orchestral texture is rich, translucently lyrical and scintillating. One can well imagine that this is what Södergran's poetry would sound like if converted into music.

The middle movement, *Zone rouge* (1916 –) is a far cry from the glittering colours of Södergran's fantasy world, transporting us instead to the killing fields of the First World War. The title alludes to the 'red zones', areas in north-eastern France covering more than 1,000 square kilometres that were so heavily contaminated in the war — for instance in the destructive Battle of Verdun in 1916 — that they became uninhabitable. It is estimated that cleaning the terrain of human and animal remains, toxic chemicals and unexploded ordinance will take some 700 years at the present rate.

This movement crashes violently into the silence left by the previous movement. Its sounds paint a haunting, anxiety-filled and twisted image of the toxic wasteland in the red zone. Not content to embody a buried latent threat, the music escalates to a severe culmination that in turn collapses into sombre darkness.

Melartin 1916 provides a relaxed, lucid finale to the triptych. The title alludes to Erkki Melartin (1875–1937), long-serving director of the Helsinki Music Institute, subsequently the Sibelius Academy. He is best remembered as a symphonic composer who wrote his six symphonies between 1902 and 1924, almost contemporaneously with those of Sibelius. He followed a different path than Sibelius, however, being more akin to Mahler in his conception of the symphony genre.

Wennäkoski here draws on the lovely cantabile slow movement of Melartin's Fifth Symphony (1914–1915), premiered in 1916, and motifs from the source material can be identified in the texture. In her hands, however, this material is not slow but full of rhythmic energy and vitality. The movement also has a calmer, lyrical and fresh middle section, with woodwind sounds and muted trumpets providing a poetic urban feel. The energy of the beginning recurs, carrying the music to a brilliant and – rare in a contemporary piece – positive conclusion affirmative in its *joie de vivre*.

Kimmo Korhonen

Translation: Jaakko Mäntyjärvi

Israeli **Sivan Magen** is truly a member of the contemporary harpist elite. The New York Times described him as “a harpist of astonishing range” whose “brilliant sound and remarkable technical acumen shatter any stereotype of his instrument”. Magen has been Principal Harpist in the Finnish Radio Symphony Orchestra since autumn 2017.

Born into a musical family, Magen studied the harp in his native Jerusalem, at the Paris Conservatory and the Juilliard School of Music in New York. In 2006, he was the first and so far only Israeli to win the International Harp Contest in Israel. He was the recipient of the Pro Musicis International Award in 2009 and of the Borletti-Buitoni Trust Award in 2012. He teaches masterclasses across the world and in spring 2017 was an invited professor at the Paris Conservatory.

His solo engagements have taken Magen across the United States, South America and Europe, and to Israel. An avid chamber musician, he has appeared at the Marlboro, Aspen, Rosendal, Kuhmo, Delft and Jerusalem International Chamber Music Festivals. He is a founding member of the Tre Voci trio with flautist Marina Piccinini and violist Kim Kashkashian, and with them has commissioned arrangements and original pieces. He is also a founding member of the Israeli Chamber Project.

Sivan Magen has released two solo albums. One of them, *Fantasien*, includes mostly his own transcriptions of fantasies ranging from Bach to Brahms, and the other, *French Reflections*, explores connections between the French repertoire of the early 20th and early 21st centuries. Sivan Magen has also contributed to many other albums.

www.sivanmagen.com

SIVAN MAGEN

The **Finnish Radio Symphony Orchestra** (FRSO) is the orchestra of the Finnish Broadcasting Company (Yle), and its mission is to produce and promote Finnish musical culture.

The Radio Orchestra of ten players founded in 1927 grew to symphony orchestra proportions in the 1960s. Its Chief Conductors have been Toivo Haapanen, Nils-Eric Fougstedt, Paavo Berglund, Okko Kamu, Leif Segerstam, Jukka-Pekka Saraste, Sakari Oramo, Hannu Lintu, and as of autumn 2021 Nicholas Collon.

In addition to the great Classical-Romantic masterpieces, the latest contemporary music is a major item in the repertoire of the FRSO, which each year premieres a number of Yle commissions. During the 2021/2022 season the orchestra premieres six new works. Another of the orchestra's tasks is to record all Finnish orchestral music for the Yle archive.

The FRSO has recorded works by Mahler, Bartók, Sibelius, Hakola, Lindberg, Lutoslawski, Saariaho, Sallinen, Kaipainen, Kokkonen and others. It has twice won a Gramophone Award: for its album of Lindberg's Clarinet Concerto in 2006 and of Bartók Violin Concertos in 2018. Other distinctions have included BBC Music Magazine, Académie Charles Cros, MIDEM Classical awards and Grammy nominations in 2020 and 2021. Its album of tone poems and songs by Sibelius won an International Classical Music Award (ICMA) in 2018, and it has been the recipient of a Finnish EMMA award in 2016 and 2019.

FRSO concerts are broadcast live on the Yle Arena and Radio 1 channels, and later on the same evening on the Yle Teema TV channel. Recordings of the concerts are also shown on Yle TV 1.

www.yle.fi/rso

British conductor **Nicholas Collon** is recognized for his elegant conducting style, searching musical intellect and inspirational music-making. He began as Chief Conductor of the Finnish Radio Symphony in August 2021 – the first non-Finnish conductor ever to hold this post. Nicholas continues the orchestra's long relationship with the Ondine label; their first album together (Sibelius, released in Spring 2022) received 5-star reviews in Finland and internationally, including Gramophone Editor's Choice. Their recording plan is supported by tours across Europe, including to the BBC Proms.

The Aurora Orchestra, of which Collon is Founder and Principal Conductor, remains at the heart of his activities. Resident Orchestra at the Southbank and at Kings Place in London, they have reinvented the concert format with their 'Orchestral Theatre' Series. They appear regularly at the Amsterdam Concertgebouw, Cologne Philharmonie, Elbphilharmonie Hamburg, and festivals such as Bremen, Rheingau and Gstaad, as well as at the BBC Proms. Collon also continues as Principal Guest of the Guerzenich Orchester, leading them on a tour of Switzerland in December 2022. From 2016–2021 he was Chief Conductor of the Residentie Orkest in Den Haag (latterly also Artistic Advisor).

Collon's guesting career has taken him to orchestras such as the Orchestre National de France, Danish National Symphony, Frankfurt Radio, Bamberg Symphony, Dresden Philharmonic, Minnesota Orchestra, Toronto Symphony and Netherlands Radio Philharmonic. He has conducted many of the leading British orchestras including the Philharmonia, London Philharmonic, Halle Orchestra and City of Birmingham Symphony, and led chamber orchestras such as Ensemble Intercontemporain, Les Siècles and Chamber Orchestra of Europe.

Past recordings have included albums for Deutsche Grammophon and Warner with the Aurora Orchestra, with whom he won the Echo Klassik Award for 'Klassik Ohne Grenzen' in 2015. He has also recorded with the Danish Radio Symphony, Philharmonia and Halle Orchestras. He has conducted over 200 new works, including the UK or world premieres of works by Unsuk Chin, Brett Dean, Phillip Glass, Colin Matthews, Nico Muhly, Olivier Messiaen, Krzysztof Penderecki and Judith Weir.

Opera productions have included Peter Grimes and Don Giovanni for Oper Koeln, The Magic Flute at English National Opera, Jonathan Harvey Wagner Dream at Welsh National Opera, Rape of Lucretia for Glyndebourne Touring Opera, and Turn of the Screw at the Aldeburgh Festival with Aurora Orchestra. Born in London, Nicholas is a violist, pianist and organist by training, and studied as Organ Scholar at Clare College, Cambridge.

Lotta Wennäkoski (s. 1970): Harppukonsertto Sigla; Flounce; Sedecim

”Sointivärit ovat minulle tärkeitä. En kuitenkaan koe olevani spektrisäveltäjä, tavoittelen dynaamista muotoa. Myös läpikuultavuus on tärkeää, musiikissa pitää olla ilmaa.”

Lotta Wennäkoski (s. 1970) on noussut 2000-luvulla yhdeksi aikamme arvostetuimmista ja menestyneimmistä suomalaisista säveltäjistä. Hänen työtään hallitsee rikas luova etsintä, uudenlaisten mahdollisuuksien tutkinta ja soveltaminen sekä jatkuva omien lähestymistapojen muuntelu ja täydentäminen. Se tulee esiin sekä musiikillisen ilmaisuuden että aihevalintojen tasolla.

Pysyvin piirre Wennäkosken musiikissa on sen rikas sointimaailma, joka ei rajoitu vain monivaihteisiin väreihin vaan laajenee tarvittaessa myös karheiden hälyäänien puolelle. Teosten ilmaisu voikin ulottua herkkävireisestä lyyrisyydestä eloisaan rytmisyyteen ja väkeviin voimanpurkauksiin. Erilaisten teostyyppien kirjo on laaja ja sisältää vaihtelevasti orkesterimusiikkia, vokaaliteoksia, kamarimusiikkia ja soolokappaleita.

Wennäkosken kansainvälinen läpimurtoteos oli BBC:n Proms-festivaalin päätöskonserttiin tilattu sähkökkä orkesteriteos *Flounce* (2017). Jo ennen sitä hänellä oli ollut kansainvälistä kysyntää, kun Skotlantilaisen kamariorkesterin tilauksesta oli syntynyt orkesteriteos *Verdigris* (2015), ja sittemmin on valmistunut myös Los Angelesin filharmonikoille tilattu ja Susanna Mälkin johdolla kantaesitetty suuren kamariyhtyeen teos *Hele* (2018). Samalla hänen muutkin teoksensa ovat saavuttaneet laajempaa suosiota. Viime aikojen suurena sävellystyönä Wennäkoskella on ollut Savonlinnan Oopperajuhlien tilaama ooppera *Regine*, joka kertoo tanskalaisen filosofin Søren Kierkegaardin lyhytaikaisesta kihlatusta Regine Olsenista.

Sanat ovat Wennäkoskelle tärkeitä, eivät vain vokaaliteosten teksteinä vaan myös sävellysten otsikkoina. Niihin tiivistyy usein sellainen kokoava alkuvälähdys, joka on ollut impulssina koko sävellysprosessille. ”Jokin kaikki tasot läpäisevä idea pitää olla, josta voi johtaa nimen, soinnin ja ehkä jopa harmonian. Minua eivät inspiroi pelkät musiikin sisäiset ilmiöt; sen sijaan otan kernaasti virikkeitä musiikin ulkopuolisesta maailmasta”, Wennäkoski on todennut.

Flounce

BBC:n vuosittainen Proms-festivaali kuuluu eurooppalaisen konserttielämän maineikkaimpiin tapahtumiin, ja erityisen maineikas on festivaalin päätöskonsertti, kuuluisa “The Last Night of the Proms”. Yksi sen toistuvista elementeistä on viime aikoina ollut siihen sisältyvä tilausteos orkesterille. Tilauksen ehdot ovat sikäli tiukat, että teokselta odotetaan korkeintaan suunnilleen viiden minuutin kesto. Kaiken lisäksi sen pitäisi potkaista käyntiin karnevalistisista ulottuvuuksistaan tunnettu konsertti, monille kuulijoille kaikesta hauskanpidostaan huolimatta lähes pyhä rituaali. Joillekin säveltäjille tämä sopii, toisille ei.

Vuoden 2017 päätöskonsertin avausteoksena oli Lotta Wennäkoskelta tilattu *Flounce* (2017). Kun ajattelee hänen ilmaisukielensä elävyyttä ja materiaalista tiheyttä – silloinkin, kun tekstuuri on läpikuultavaa – voi hyvin ymmärtää, että muodoltaan tiukaksi puristettu teos ei sodi Wennäkosken musiikillista ajattelua vastaan, vaikka toki hänkin on usein mieluiten saattanut sointivisionsa laajempaan muotoon.

Sakari Oramon johtamana *Flounce* sai loistavan vastaanoton sekä yleisöltä että kriitikoilta ja merkitsi vahvaa nostetta Wennäkosken jo tuolloin hyvään alkuun päässeelle kansainväliselle uralle. Teos on saanut lukuisia esityksiä eri puolilla musiikkimaailmaa ja ollut innoittamassa myös uusia sävellystilauksia Wennäkoskelta.

Wennäkoskella teosten otsikot sulautuvat usein organisesti teosten alkuideoiden syntyyn. *Flouncen* tapauksessa sana oli tullut hänen mieleensä mahdollisena teoksen nimenä jo ennen sävellystilausta. Siinä häntä kiehtoivat sanan monet merkitykset sekä verbinä (mm. syöksähtää, rynnätä, harppoa, vääntelehtiä) että substantiivina (liehureuna, röyhelö), ja monia sanasta kumpuavia assosiaatioita voikin sujuvasti kytkeä teokseen.

Flounce on scherzomaisen vauhdikas, rytmisesti oikukas ja monitasoinen, heleinä väreinä välkehtivä teos. Soittimelliset asetelmat erilaisine soittotapoineen ovat jatkuvassa liikkeessä, mutta teoksen lyhyeen keston mahtuu myös rauhallisemmin hengittävä lyyrinen välitaite.

Harppukonsertto *Sigla*

”Konserttosävellys kirjoitetaan useimmiten tietyille solistille, ja harppukonserttoni tapauksessa kantaesityksen tuloksi oli tulos Radion sinfoniaorkesterin harpisti Sivan Magen. Orkesteriympyröiden lisäksi minulla on ollut ilo työskennellä hänen kanssaan aiemmin myös kahden eri kamarimusiikkiteokseni parissa. Magen on suorastaan uskomattoman ilmaisuvoimainen taituri, jonka käsissä harpun sointimahdollisuudet ulottuvat totuttuja mielikuvia laajemmiksi sekä volyymin että värien osalta. Tämä monipuolisuus on myös harppukonserttoni lähtökohta.”

Wennäkosken harppukonsertto *Sigla* (2021–22) syntyi Radion sinfoniaorkesterin tilauksesta; hän oli kaudella 2021–2022 yksi orkesterin kolmesta teemasäveltäjästä Stravinskyn ja Thomas Adèsin rinnalla. Sävellystyön aikana hän teki tiivistä yhteistyötä kantaesityksen solistin Sivan Magenin kanssa, jolle teos on myös omistettu. Kantaesitys oli Helsingissä toukokuussa 2022.

Harppu asettaa säveltäjälle omat haasteensa konserton solistina. Se on toki tuttu soitin orkesteriteoksista, mutta kun se on pääroolissa, orkesteritekstuurien perinteiset glissandot, arpeggiot ja muutamat muut perussoittotavat eivät riitä soittimelliseksiisällöksi, ja niin kuin Wennäkoskikintotesi kantaesityksen yhteydessä ”harpulla on oma erityinen, ei-harpistille hankalasti avautuva logiikkansa”. Soittimen erityispiirteisiin kuuluu esimerkiksi monimutkainen pedaalijärjestelmä, joka voi tuottaa vaikeuksia operoidessa täyskromaattisella sävelkielellä. Soittimen ylärekisteri on tarkka mutta ei kovin resonoinva, kun taas alarekisteri ei ole kovin tarkka mutta resonoi upeasti. Toisaalta sointivärien puolesta harpussa on paljonkin mahdollisuuksia perinteisestä heleydestä erilaisiin soittotapoihin, karheisiin ja lähes hälymäisiin ääniin sekä pedaaliilla tuotettaviin erikoistehoihin. Niin kuin Wennäkoski totesi: ”Viuhuntaa, murinaa ja räminääkin — harpusta saa loihdittua jos jonkinlaisia ääni-ilmioita ensimmäisenä mieleen juolahtavien keijukaishelinöiden ja glissandojen lisäksi.”

Konserton otsikko *Sigla* taipuu eri kielillä erilaisiin merkityksiin. Italiaksi se viittaa jingleen eli soivaan tunnussäveleen, islanniksi purjehtimiseen ja Filippiineillä puhuttavalla tagalogilla eloisuuteen ja entusiasmiin. Wennäkoski ei ole tarkemmin

kytkenyt näitä merkityksiä esimerkiksi konserton eri osiin, vaan hänen mukaansa sanan eri merkityksiä voi sovittaa teokseen vaikutelmiensa mukaan. Keskiosassa sana on tarjonnut Wennäkoskelle lähtökohdan sen kirjaimista muokatulle sävelaihelmalle.

Wennäkosken mukaan hänen konsertossaan ”harppu on moottori, joka syyttää orkesterinkin värit eloon”. Avausosa alkaa pienillä eleillä mutta puhkeaa nopeasti rytmisesti eloiseksi, värikylläisesti välkehtiväksi ja säihkyvän ilmapäiseksi musiikiksi, jossa solisti ja orkesteri kietoutuvat tiiviiseen vuoropuheluun.

Selkeäksi kontrastiksi ensiosan eloisuudelle keskiosassa aukeaa kuuluville pienten leiden hauras, lähes pointillistinen sointimaisema. Harppu hallitsee kuvioineen selkeästi tekstuuria orkesterin värittäessä taustaa.

Päätösosa on konserton ulospäinsuuntautunein osa. Se rysähtää soimaan tehokkaan särmikkäästi harpun rämiseviä repliikkejä myöten ja lataa musiikin täyteen rytmistä energiaa. Tässä solisti ja orkesteri ovat dynaamisessa, jopa kilvoittelevassa dialogissa keskenään, mutta samalla musiikissa on positiivista, eteenpäin rientävää voimaa. Loppuvaiheessa tunnelma tasaantuu hetkeksi seestyneeseen suvantoon, kunnes tehokas loppurynnistys sulkee teoksen.

Sedecim

Lotta Wennäkosken teosten alkuinnoitus voi olla mitä moninaisimmissa ilmiöissä: runoudessa, maisemissa, tunnelmissa, sielunelämän ulottuvuuksissa, yksittäisten sanojen monissa merkityksissä. Mutta innoittajana voi olla myös yksi tietty vuosi. Teoksen *Sedecim* (2015–16) otsikko – latinaksi 16 tai kuusitoista – viittaa vuoteen 1916, johon teoksen kolme osaa eri tavoin kytkeytyvät. Teos oli Sibelius-Akatemian vuonna 1916 perustetun sinfoniaorkesterin tilaus orkesterin 100-vuotisjuhliin, ja Wennäkoskesta tuntui innoittavalta avata kolme erilaista näkymää tai tilannekuvaa orkesterin perustamisen aikoihin. Yhdessä eriluonteisista, toisiaan täydentävistä osista kasvaa vaikuttava, soinnillisesti moniulotteisen rikas triptyyppi, säihkyvä osoitus Wennäkosken orkestraalisesta keksinnästä.

Avausosan taustoihin vie arvoituksellinen otsikko *Tigerfläckar, spända strängar, stjärnor utan svindel* (E.S. 1916) (Tiikerinlaikkuja, jännitettyjä kieliä, tähtiä vailla huimausta). Sanat muodostavat viimeisen säkeen suomenruotsalaisen runoilijan Edith Södergranin (1892–1923) runosta *Violetta skymningar* hänen vuonna 1916 ilmestyneestä esikoiskokoelmastaan *Dikter*. Hän oli suomalaisen ja skandinaavisen modernismin pioneeri. Yhtä hauras kuin oli tuberkuloosin heikentämän Södergranin elämäнкаari, yhtä liekehtivän elinvoimaista oli hänen rytmisesti vapaa, kuvallisesti rikas ja ilmaisullisesti rohkea runoutensa.

Avausosa alkaa aavistuksenomaisesti, hiljaisuuden rajoilta, mutta kasvaa vähitellen salaperäisesti suhisevan kentän kautta läpikuultavasti välkehtivään, eloisaan, alituisesti väri- ja valotehojaan vaihtelevaan fantasiamaaisuuteen. Orkesterin värimaailma läikähtelee rikkaana, usein läpikuultavan lyyrisenä ja kimmeltävänä. Tällaista voisi hyvinkin olla Södergranin runous, jos se olisi musiikkia.

Keskiosan otsikko *Zone rouge* (1916–) vie kauas södergranilaisen fantasiamaailman kimmeltävästä värikylläisyydestä, keskelle ensimmäisen maailmansodan kuolemanmaisemia. Nimi viittaa Koillis-Ranskassa oleviin yli tuhat neliökilometriä kattaneisiin ”punaisiin vyöhykkeisiin”, jotka saastuivat sodan taisteluissa niin pahoin, että ne on todettu elinkelvottomiksi. Tällä alueella käytiin mm. tuhoisa Verdunin taistelu juuri vuonna 1916. Ihmisten ja eläinten jäännösten, myrkyllisten kemikaalien sekä räjähtämättömien pommien ja kranaattien vuoksi alueen puhdistaminen asuinkelpoiseksi vie nykyisellä tahdilla joidenkin arvioiden mukaan vielä peräti 700 vuotta.

Wennäkosken teoksen keskiosa rysähtää voimalla edellisen osan päättäneen hiljaisuuden keskelle. Osasta rakentuu aavemainen, ahdistunut ja vääristyneine sointineen myrkyllisyyttä tiikkuva soiva kuva punaisen vyöhykkeen tuhoista. Osa ei jää pelkäksi pinnanalaista uhkaa ilmentäväksi autiudeksi vaan kasvaa myös jyhkeään huipennukseen, josta vajotaan synkeään tummuuteen.

Melartin 1916 luo Wennäkosken teokselle vapauttavan ja valontäyteisen finaalin. Nimi viittaa Helsingin Musiikkiopiston, myöhemmän Sibelius-Akatemian, pitkäaikaiseen johtajaan Erkki Melartiniin. Hänet muistetaan parhaiten sinfonikkona. Hänen kuuden sinfoniansa sarja valmistui vuosina 1902–1924, lähes

samanaikaisesti Sibeliuksen sinfonioiden kanssa. Hän pysyi kuitenkin vapaana Sibeliuksen esikuvasta ja oli usein lähempänä Mahleria.

Wennäkoski on ottanut osan innoittajaksi Melartinin vuonna 1916 kantaesitetyn viidennen sinfonian (1914–15) kauniisti laulavan hitaan osan, jonka aiheita kuultaa ajoittain tekstuurista. Wennäkosken käsissä osa ei kuitenkaan ole hidas vaan täynnä rytmistä energiaa ja sähköyvää elinvoimaa. Osassa on myös rauhallisempi, lyyrinen raikas välitaite puupuhallinsointineen ja sordinoitujen trumpettien urbaanin runollisintunnelmineen. Alkupuolen liikepulssi alkaa kuitenkin jälleen sykkiä ja vie teoksen loistokkaaseen ja nykymusiikissa poikkeuksellisen elämäntäyteiseen ja positiiviseen päätökseen.

Kimmo Korhonen

Israelilainen **Sivan Magen** kuuluu aikamme harpistien eliittiin. New York Timesissa häntä on luonnehdittu ”hämmästyttävän laaja-alaiseksi harpistiksi” ja todettu, että hänen ”loistokas sointinsa ja ainutlaatuinen tekninen tarkkuutensa murtavat kaikki soittimen stereotyyptit”. Hän on ollut syksystä 2017 lähtien Radion sinfoniaorkesterin harpunsoittaja.

Muusikkoperheeseen syntynyt Magen on opiskellut harpunsoittoa synnyinkaupungissaan Jerusalemissa sekä Pariisin konservatoriossa ja New Yorkin Juilliard School of Musicissa. Vuonna 2006 hänestä tuli ensimmäinen ja toistaiseksi ainoa Israelin kansainvälisen harppukilpailun israelilainen voittaja. Vuonna 2009 hän sai Pro Musicis –palkinnon ja 2012 Borletti-Buitoni –säätiön palkinnon. Magen työskentelee opettajana harpun mestarikursseilla eri puolilla maailmaa ja toimi keväällä 2017 Pariisin konservatorion vierailevana professorina.

Magen on esiintynyt orkesterien solistina Yhdysvalloissa, Etelä-Amerikassa, eri puolilla Eurooppaa sekä Israelissa. Hän on myös aktiivinen kamarimuusikko ja on esiintynyt mm. Marlboron, Aspenin, Rosendalin, Kuhmon, Delftin ja Jerusalemin kamarimusiikkifestivaaleilla. Hän on huilisti Marina Piccininin ja alttoviulisti Kim Kashkashianin kanssa Tre Voci -trion perustajajäsen, ja he ovat myös tilanneet uusia teoksia yhtyeelle. Magen on lisäksi Israeli Chamber Project –ryhmän perustajajäsen. Magen on julkaissut kaksi omaa sooloalbumia. *Fantasiën* sisältää pääasiassa hänen omia sovituksiaan fantasiaista, joiden säveltäjät ulottuvat Bachista Brahmsiin. *French Reflections* tutkii 1900-luvun alun ja 2000-luvun alun ranskalaisen ohjelmiston välisiä yhteyksiä. Lisäksi hän on kamarimuusikkona mukana myös useilla muilla levytyksillä.

www.sivanmagen.com

Radion sinfoniaorkesteri (RSO) on Yleisradion orkesteri, jonka tehtävänä on tuottaa ja edistää suomalaista musiikkikulttuuria. Orkesterin ylikapellimestari on Nicholas Collon.

Radio-orkesteri perustettiin vuonna 1927 kymmenen muusikon voimin. Sinfoniaorkesterin mittoihin se kasvoi 1960-luvulla. RSO:n ylikapellimestareita ovat olleet Toivo Haapanen, Nils-Eric Fougstedt, Paavo Berglund, Okko Kamu, Leif Segerstam, Jukka-Pekka Saraste, Sakari Oramo ja Hannu Lintu. Suurten klassisromanttisten mestariteosten ohella RSO:n ohjelmisto sisältää runsaasti nykymusiikkia ja orkesteri kantaesittää vuosittain useita Yleisradion tilausteoksia. RSO:n tehtäviin kuuluu myös koko suomalaisen orkesterimusiikin taltiointi kantanauhoille Yleisradion arkistoon. Kaudella 2021–2022 orkesteri kantaesittää kuusi uutta teosta.

RSO on levyttänyt mm. Mahlerin, Bartókin, Sibeliuksen, Hakolan, Lindbergin, Lutoslawskin, Saariahon, Sallisen, Kaipaisen ja Kokkosen teoksia. Orkesteri on saanut levytyksistään Gramophone-palkinnon kahdesti – Lindbergin klarinettikonserton levytyksestä 2006 sekä Bartókin viulukonserttojen levytyksestä 2018. Muita tunnustuksia ovat mm. BBC Music Magazine Award, Presto Classical ja MIDEM Classical Award. Sibeliuksen sävelrunoja ja lauluja sisältävä levy palkittiin International Classical Music -palkinnolla (ICMA) 2018. Grammy-ehdokkaana RSO on ollut 2020 ja 2021 ja kotimaisen EMMA-palkinnon se on saanut 2016 ja 2019.

RSO:n konsertit lähetetään suorina lähetyksinä Yle Arenassa ja Yle Radio 1:ssä sekä samana iltana viivästettynä Yle Teemalla. Konserttien taltiointeja lähetetään Yle TV1:ssä.

www.yle.fi/rso

Nuoremman polven kysytyimpiin kapellimestareihin kuuluva brittiläinen **Nicholas Collon** aloitti elokuussa 2021 Radion sinfoniaorkesterin 9. ylikapellimestarina. Hänen ohjelmasuunnitteluun ohjaavat kausittain vaihtuvat teemasäveltäjät, jotka ensimmäisellä kaudella ovat Igor Stravinsky, Lotta Wennäkoski ja Thomas Adès.

Collonin ja RSO:n tiet kohtasivat neljä vuotta sitten. ”Minua innosti orkesterin kyky ja jano heittäytyä mukaan minkä tahansa ohjelmiston haasteisiin”, Collon muistelee. Muusikot taas ihastuivat kapellimestarin tapaan tehdä musiikkia spontaanisti ja luonnollisesti, muusikoihin luottaen.

Collon on työskennellyt Haagin Residentie-orkesterissa vuodesta 2016 lähtien, ensin jaetussa pääkapellimestarin (principal conductor) virassa Jan Willem de Vriendin kanssa ja 2018–2021 sen ainoana ylikapellimestarina. Hän on myös 2004 perustamansa brittiläisen kamariorkesterin Aurora Orchestran ylikapellimestari ja ollut syksystä 2017 lähtien lisäksi Kölnin Gürzenich-orkesterin päävierailija. Collon on vierailut monien arvostettujen orkesterien johtajana; näitä ovat brittiläisten huippuorkesterien lisäksi mm. Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, Zürichin Tonhalle-orkesteri, Ensemble InterContemporain, Euroopan kamariorkesteri, Oslon filharmonikot, Ranskan kansallisorkesteri, Tokion Metropolitan-sinfoniaorkesteri ja Toronton sinfoniaorkesteri. Collon johtaa laajaa ohjelmistoa ja on tullut esiin myös oopperakapellimestarina. Hän on johtanut yli 200 uutta teosta, joukossa useita kantaesityksiä ja Ison-Britannian ensiesityksiä, säveltäjinä mm. Unsuk Chin, Philip Glass, Colin Matthews, Nico Muhly, Olivier Messiaen, Krzysztof Penderecki ja Judith Weir.

Collonin levytyksistä Aurora Orchestran kanssa tehty *Road Trip* (Ives, Copland, Adams ja Muhly) voitti 2015 Echo Klassik –palkinnon Klassik ohne Grenzen –sarjassa. Aurora Orchestran kanssa hän on tehnyt myös levyn *Insomnia* (Britten, Brett Dean, Ligeti, Gurney ja Lennon & McCartney) sekä orkesterin ensimmäisenä julkaisuna Deutsche Grammophonille levyn *Music of the Spheres* (Mozart, Max Richter, Adès, Dowland/Muhly ja Bowie). Hän on lisäksi levyttänyt Haydnia, Ligetiä, Britteniä ja Deliusia sekä Hallé-orkesterin kanssa useita levyjä modernia ohjelmistoa. Collon on hiljattain sopinut monivuotisen levytyssopimuksen Ondinen kanssa.

Publisher: Fennica Gehrman

Recordings: Helsinki Music Centre, Finland, XII/2021 (Sedecim);
V/2022 (Sigla); X/2022 (Flounce)

Executive Producer: Reijo Kiilunen

Recording Producers: Laura Heikinheimo (Sigla; Sedecim) & Seppo Siirala (Flounce)

Recording Engineers: Jari Rantakaulio (Sigla; Flounce | Yle);
Antti Pohjola (Sedecim | Yle) & Enno Mäemets

Final Mix and Mastering: Enno Mäemets, Editroom Oy, Helsinki

© & © 2023 Ondine Oy, Helsinki

Booklet Editor: Joel Valkila

Cover photo: Einar Ilmoni (1880–1946):
The Island, 1910–11 / Finnish National Gallery

Photo of Lotta Wennäkoski: Maarit Kytöharju

Artist photos: Anton Sucksdorff (Nicholas Collon);
Maarit Kytöharju (Sivan Magen)

A professional studio portrait of a man with voluminous, curly brown hair. He is wearing a dark navy blue suit jacket over a white dress shirt. The jacket has a white pocket square in the breast pocket and a dark button visible. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. The background is a plain, light grey or off-white color.

NICHOLAS COLLON

LOTTA WENNÄKOSKI (b. 1970)

1	FLOUNCE [2017]	5:02
2-4	SIGLA [2022] for harp and orchestra	19:44
5-7	SEDECIM [2016]	22:59

SIVAN MAGEN, harp [2-4]**FINNISH RADIO SYMPHONY ORCHESTRA****NICHOLAS COLLON**, conductor**[47:12] • English notes enclosed • Esittelytekstit suomeksi**

© & © 2023 Ondine Oy, Helsinki

Manufactured in Germany. Unauthorised copying, hiring, lending, public performance and broadcasting of this recording is prohibited.

www.sivanmagen.com · www.yle.fi/rso · nicholascollon.co.uk
www.ondine.net

ODE 1420-2